

Spm. nr. S 2782

Til integrationsministeren (4/4 03) af:

Søren Søndergaard (EL):

»Vil ministeren, på baggrund af sin beslutning om at irakiske statsborgere (jf. alm. del – bilag 79 i Indfødsretsudvalget) ikke indtil videre skal kunne opnå dansk indfødsret ved erklæring, forklare nærmere om sine bevæggrunde til dette skridt og dets indholdsmæssige sammenhæng med den danske deltagelse i krigen mod Irak samt oplyse, hvor mange personer der omfattes af beslutningen?«

Svar (22/4 03)

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Efter indfødsretslovens § 3, stk. 1, kan en udlænding mellem 18 og 23 år under visse betingelser opnå dansk indfødsret ved at afgive erklæring herom over for et statsamt m.v.

Af lovens § 3, stk. 3, fremgår, at er Danmark i krig, kan en borger i en fjendtlig stat ikke erhverve dansk indfødsret ved erklæring. Det samme gælder den, der ikke har statsborgerret i nogen stat, men senest har været statsborger i en fjendtlig stat.

Et flertal i Folketinget vedtog den 21. marts beslutningsforslag nr. B 118 om dansk militær deltagelse i en multinational indsats i Irak. Det er Integrationsministeriets opfattelse, at Danmark efter vedtagelsen af dette beslutningsforslag i indfødsretslovens forstand er i krig med Irak.

Så længe Danmark er i krig med Irak, følger det direkte af bestemmelsen i lovens § 3, stk. 3, at irakiske statsborgere samt statsløse personer, som senest har været statsborgere i Irak, ikke kan opnå dansk indfødsret ved erklæring.

Integrationsministeriet er ikke bekendt med, hvor mange personer som på den baggrund indtil videre ikke kan opnå dansk indfødsret ved erklæring, men i stedet er henvist til at søge om dansk indfødsret ved naturalisation. Integrationsministeriet har anmodet statsamtene om at modtage kopi i tilfælde, hvor statsamtene m.v. afviser en erklæring i medfør af indfødsretslovens § 3, stk. 3. Integrationsministeriet agter at fremskynde behandlingen af ansøgninger om dansk indfødsret ved naturalisation fra personer, der som følge af bestemmelsen i lovens § 3, stk. 3, indtil videre ikke kan opnå dansk indfødsret ved erklæring.

Det bemærkes, at Integrationsministeriet følger situationen nøje, og at ministeriet, så snart Danmark ikke længere i indfødsretslovens forstand kan betragtes som værende i krig med Irak, vil meddele dette til statsamtene m.v. ved en ny cirkulæreskrivelse.

Spm. nr. S 2859

Til finansministeren (10/4 03) af:

Søren Søndergaard (EL):

»Mener ministeren, at det er acceptabelt, at statslige arbejdsgivere, f.eks. på universiteterne, udsteder ansættelsesbeviser så sent, at det betyder, at deltidsansatte går glip af supplerende dagpenge?«

Begrundelse

Af en artikel i Jyllands-Posten den 10. april fremgår det, at mange deltidsansatte i staten mister flere tusinde kroner i supplerende dagpenge. Ikke fordi, de ikke kan få en frigørelsesattest, men fordi arbejdsgiveren sender ansættelsesbeviset for sent afsted til den deltidsansattes a-kasse. Der er altså tale om, at den deltidsansatte går glip af dagpenge, som vedkommende er berettiget til, af grunde, den ansatte ikke har ansvar for. Dette virker urimeligt set ud fra spørgerens synsvinkel.

Svar (28/4 03)

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg har bedt Beskæftigelsesministeriet om at bidrage til besvarelsen af spørgsmålet, da reglerne om supplerende dagpenge og frigørelsesattest hører under dette ministeriums ressortområde.

Beskæftigelsesministeriet har oplyst følgende:

»Hvis et medlem af en a-kasse har arbejde på nedsat tid, og arbejdsgiveren har krav på et opsigelsesvarsel fra medlemmet, kan medlemmet kun få supplerende dagpenge, hvis arbejdsgiveren erklærer at ville frigøre medlemmet fra varsel, hvis medlemmet skulle få arbejde med en længere arbejdstid. Erklæringen skal foreligge på en frigørelsesattest, eller frigørelsesmuligheden skal fremgå af ansættelseskontrakten.